Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 853
Vineri 29 iunie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Înaltă prețuire a muncii

Zilele trecute mecanizatorii de la S.M.T. Ciulnița, regiunea București, au trăit clipe de adevărată sărbătoare. Unitatea lor, care de curind a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I, a primit pentru activitatea din 1961 din partea C.C. al Uniunii Sindicatelor muncitorilor din întreprinderile și instituțiile agricole și al Consiliului Superior al Agriculturii, Steagul roșu de stațiune fruntașă pe țară.

Înalta distincție acordată încununează strălucit eforturile depuse în ultimii ani de harnicul colectiv de lucrători de la această unitate fruntașă. Sprijinit de organele sindicale și îndrumat în permanență de organizația de partid, desfășurîndu-și activitatea în cadrul a 12 brigăzi de tractoare permanentizate în tot atîtea gospodării colective, mecanizatorii de la S.M.T. Ciulnița au avut posibilitatea să execute în tot cursul anului un volum sporit și complex de lucrări mecanizate. Aceasta a permis ca în cursul anului trecut stațiunea să realizeze un volum de lucrări de 108.994 hantri, cu 16.274 de hantri peste prevederile planului de producție. Totodată prețul de cost al lucrărilor a fost redus de la 59,97 lei cît a fost planificat, la 48,62 lei per hantru. Economiile globale depășesc suma de 1.200.000 lei. Executînd lucrările agricole la timp și bine, mecanizatorii au contribuit în mare măsură la dobîndirea de către gospodăriile colective deservite a unor producții sporite la ha. Pe întreaga rază de activitate s-au obținut în medie cîte 1.573 kg grîu, 3.502 kg porumb boabe, 1.809 kg floarea-soarelui, 20.658 kg sfeclă de zahăr la ha.

În cele referitoare prezentate de conducerea stațiunii (directorul Gh. Tudor) și comitetul sindicatului (președinte V. Boitan) cu privire la realizarea angajamentelor din contractul colectiv pe semestrul I al anului acesta, rezultă că stațiunea a realizat în campania de primăvară un volum de 23.238 hantri, adică cu 4.168 hantri peste plan. De pe acum economiile realizate depășesc suma de 209.000 lei.

Printre fruntașii întrecerii socialiste din campania de primăvară și cu care stațiunea se mîndrește sînt brigăzile a II-a și I conduse de șefii de brigadă Constantin Taifas și Tudor Stancu, cît și tractoriștii Petre C. Nicolae, Alexandru Ghencea, Petre Vetu, Leon Tenea, Dumitru Matei și mulți alții, care și-au realizat planul de producție în proporție de 130—225 la sută. De altfel, toate brigăzile de tractoare cît și marea majoritate a tractoriștilor de aici, și-au realizat sarcinile de plan.

Succesele dobîndite se datoresc, pe lîngă alți factori, și faptului că mecanizatorii au lucrat cu tractoare bine reparate, pe care le îngrijesc ca „ochii din cap". Cei drept, la buna reparare și îngrijire a utilajului în cîmp, pe mecanizatori îi ajută și diferitele inovații realizate de ei. De pildă, bancul de centricubat pompele hidraulice și distribuitoarele de la tractoarele UTOS și altele.

Însuflețiți de înalta distincție acordată, mecanizatorii de la S.M.T. Ciulnița au început bătălia strîngerii recoltei de cereale păioase din acest an. Ei sînt hotărîți să termine recoltatul în 10—12 zile lucrătoare, executînd totodată lucrări de cea mai bună calitate, pentru ca „nici un bob să nu se piardă".

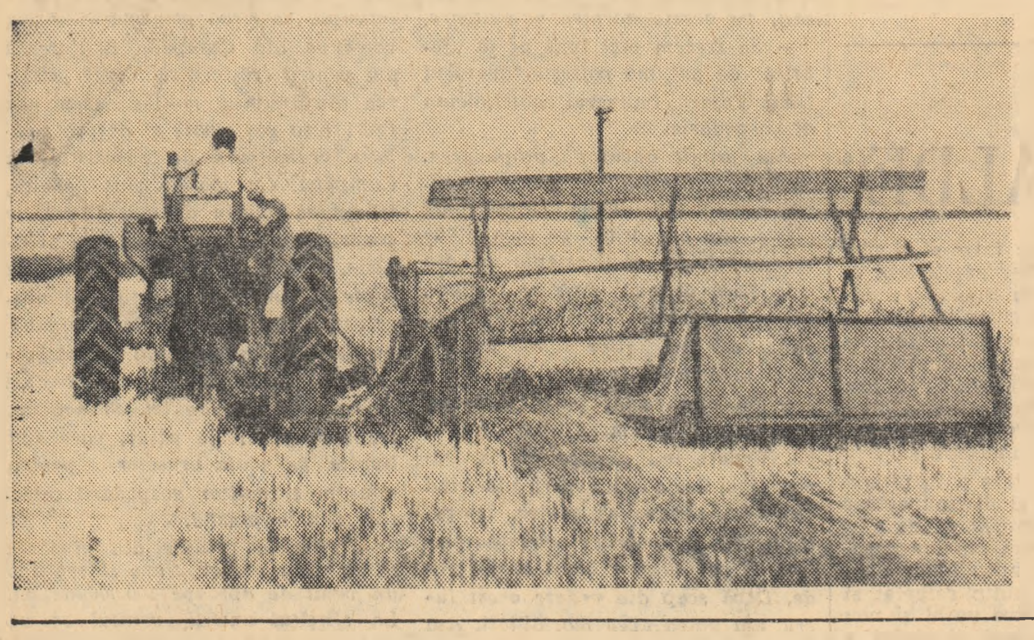
★

Pentru rezultatele deosebite dobîndite în cadrul întrecerii socialiste în cursul anului trecut, S.M.T.-urile Cogealac, regiunea Dobrogea, și Pechea, regiunea Galați, au fost distinse cu diploma de S.M.T.-uri evidențiate pe țară.

ION LEȘEANU

Lucrările de vară la un nivel tehnic calitativ superior și într-un timp cît mai scurt

La G.A.S. „Partizanul" din comuna Dragalina, regiunea București, a început recoltatul grîului. Aici se folosește metoda recoltării în două faze. După cum se vede în fotografie, windrowerul tractat de tractoristul Constantin Taborea lasă grîul în brazdă continuă. Peste cîteva zile va începe faza a II-a, adică treieratul cu ajutorul combinei.

Recomandările Consiliului Superior al Agriculturii

Întrucît se constată că multe lanuri de orz și grîu de toamnă sînt în pîrgă — îndeosebi cele din regiunile din sudul țării — iar timpul continuă să se mențină secetos, se impune luarea de măsuri pentru scurtarea perioadei de recoltare, spre a se preîntîmpina astfel pierderile de cereale prin șiștăvire, răscoacere și scuturare.

În acest scop, Consiliul Superior al Agriculturii recomandă să se ia măsuri pentru transportarea în cîmp a întregului utilaj mecanic destinat recoltării. Zilnic se va organiza controlul lanurilor de cereale și imediat ce acestea au ajuns în stadiul de pîrgă, să se înceapă recoltatul cu secerătorile-legători, cu secerători simple și chiar seceratul manual — mai ales acolo unde cerealele sînt culcate.

Imediat ce s-au creat condiții de lucru pentru combine, acestea să fie folosite din plin, luîndu-se măsuri pentru continua lor funcționare.

În unitățile în care revine o suprafață mare de păioase pe combină, este necesar să fie folosite din plin secerătorile-legători și să se execute seceratul manual pentru a se scurta astfel perioada de recoltare.

Paralel cu recoltatul să se treacă la eliberarea terenului de paie și la executarea imediată a arăturilor de vară, folosindu-se întreaga capacitate de lucru a tractoarelor prin organizarea de schimburi de tractoriști care să lucreze și în timpul nopții.

Aparatul consiliilor agricole regionale, raionale, conducerile S.M.T. și G.A.S. trebuie să sprijine organizarea temeinică a lucrărilor agricole de vară, pentru executarea lor la un nivel tehnic calitativ superior și într-un timp cît mai scurt.

Asigurarea fondului de semințe pentru recolta anului viitor

În zilele imediat următoare este necesar să se ia anumite măsuri în legătură cu asigurarea din vreme a semințelor de soi necesare pentru recolta anului viitor. Referitor la această problemă, un redactor al ziarului nostru s-a adresat tov. ing. AUREL DAN, adjunct al șefului secției de cereale și plante tehnice din Consiliul Superior al Agriculturii. Publicăm mai jos întrebările și răspunsurile primite:

Interviul nostru

ÎNTREBARE: *Care este importanța semințelor de soi în obținerea producțiilor sporite la hectar?*

RĂSPUNS: Prin folosirea unor semințe din soiuri și hibrizi de mare producție se pot obține însemnate sporuri de recoltă la unitatea de suprafață. Numai prin simpla înlocuire a semințelor comune cu semințe de soi potrivite condițiilor pedo-climatice se realizează, fără alte cheltuieli, recolte mari de către unitățile agricole socialiste. Așa, de exemplu, folosindu-se în producție sămînța de floarea-soarelui din soiul VNIIMK 8931, soi bogat în ulei, în locul soiului Jdanov 8281, sau în locul populațiilor locale sărace în conținut de ulei, se realizează un spor mediu de 80—100 kg. ulei la hectar. Exemple asemănătoare se pot da și la alte culturi, la care prin folosirea soiurilor sau hibrizilor valoroși se obțin sporuri însemnate de producție.

Este cunoscut faptul că măsurile agrotehnice, cum sînt, de pildă, arăturile adînci, îngrășămintele, irigația etc. nu fac altceva decît să creeze condițiile optime pentru ca planta și soiul cultivat să-și poată exterioriza la maximum capacitatea de producție pe care o are. Semințele care se folosesc la însămînțări trebuie să aibă o valoare biologică și culturală ridicată, însușiri care se realizează numai prin folosirea unui agrofond superior pe loturile semincere organizate special în acest scop.

De aceea, documentele de partid și de stat acordă o deosebită importanță factorului sămînță de soi, trasînd sarcini ca la principalele plante agricole să se asigure semințele de soi necesare și să se generalizeze în producție cele mai valoroase soiuri. Încă în toamna acestui an, întreaga suprafață ce se va cultiva cu grîu, va trebui să fie însămînțată cu semințe din soiurile cele mai valoroase.

ÎNTREBARE: *Ce măsuri au fost luate pînă în prezent în vederea asigurării semințelor de soi necesare pentru recolta anului viitor?*

RĂSPUNS: În scopul asigurării cantităților de semințe de soi necesare, s-a organizat și în acest an acțiunea de recunoaștere în cîmp a culturilor pentru sămînță din cele mai valoroase soiuri (raionate).

(Continuare în pag. 4-a)

Pe tarlalele G. A. C. „Grivița Roșie"

La recoltatul grîului

Dimineața zilei de 25 iunie i-a găsit pe mecanizatorii din cele două brigăzi care deservesc gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Însurăței, raionul Brăila, la recoltatul grîului. Pînă spre prînz, tractoriștii din brigada a II-a, condusă de tovarășul Ion Micu, tăiaseră cu două secerători-legători brazde largi în lanurile de grîu ale gospodăriei. Cu mult spor lucrau și cei din brigada I...

Dar, după cum se știe, recoltarea e o acțiune care cere maximum de operativitate. E nevoie deci de o largă mobilizare a forțelor și mijloacelor pentru a se înlătura pierderile pricinuite de întîrzieri. Așa gîndesc și acționează și membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie".

— Noi ne-am pregătit din vreme pentru recoltare, ne spune tov. P. Solomon, vicepreședintele gospodăriei. Atelajele și autocamioanele gospodăriei, sacii necesari, ariile, spațiile de depozitare, toate sînt puse la punct. Am alcătuit și un plan concret, cu sarcini și răspunderi precise, de desfășurare a strîngerii recoltei. Împreună cu inginerul agronom am cercetat cu atenție lanurile și știm precis, în raport cu starea și gradul de coacere a culturilor, care suprafețe vor fi recoltate cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului și care cu forțele proprii ale gospodăriei...

Ca o confirmare a celor spuse de vicepreședinte e faptul că în aceeași zi s-a început recoltatul și cu cele 8 secerători simple ale gospodăriei colective în lanurile de grîu date în pîrgă în care combinele încă n-au putut intra... Se lucrează intens, cu spor și voie bună.

Dar combinele? Ele stau gata pregătite la capătul tarlalelor pentru a intra în lanuri de îndată ce grîul va putea fi strîns cu aceste mașini. Și s-ar putea ca la ora cînd apar aceste rînduri și combinele să lucreze din plin pe ogoarele gospodăriei colective. Laolaltă, mecanizatori și colectiviști, lucrează cu însuflețire, cu hotărîrea de a strînge la timp și fără pierderi recolta de pe cele 1.000 de ha. semănate cu grîu.

În același timp, grija pentru strîngerea cu maximum de operativitate a grînelor se împletește cu preocuparea pentru a pune baze trainice recoltei anului viitor. Chiar în aceste zile, pe terenurile recoltate, mecanizatorii din cele două brigăzi de tractoare au început și efectuarea de arături de vară. Cu sprijinul S.M.T.-ului, ei vor organiza lucrul în două schimburi, sporindu-și astfel posibilitățile de a efectua, paralel cu recoltatul, un volum mare de arături.

V. B.

Din nou fruntașă pe țară

În anul 1960, muncitorii, tehnicienii și inginerii Uzinei de reparații Craiova au lucrat deosebit de bine. Pentru realizările dobîndite, colectivului uzinei i s-a înmînat Steagul roșu de producție și diploma de unitate fruntașă pe țară. Cu prilejul festivității care a avut loc, conducătorii unității și numeroși fruntași în producție și-au luat angajamentul ca să lupte pentru ca uzina lor să fie mereu fruntașă, să păstreze ani de-a rîndul Steagul roșu.

Harnicul colectiv de muncă al acestei uzine s-a ținut de cuvînt. Sub îndrumarea organizației de partid muncitorii, tehnicienii și inginerii au depus și în anul trecut toată strădania ca unitatea lor să mențină ceea ce au cucerit. Și eforturile lor nu au fost zadarnice. De curînd ei au primit pentru a doua oară înalta distincție. Astfel, uzina și-a depășit în anul 1961 planul producției globale cu 5,7 la sută, al producției marfă cu 13,2 la sută, a realizat planul la reparații în echivalent-motor în proporție de 112,8 la sută, iar cel al fabricației de piese în proporție de 142,6 la sută. În același timp, productivitatea muncii a crescut cu 6,9 la sută. În anul care a trecut, uzina de reparații a realizat economii de 1..274.000 lei, față de 700.000 lei planificate.

Merită relevat și faptul că datorită reparațiilor de bună calitate, uzina și-a căpătat prestigiu în rîndul beneficiarilor. Despre acest lucru vorbesc zecile de scrisori de mulțumire pe care uzina le-a primit în ultima vreme. Iată doar o singură apreciere:

— Colectivul de muncă al S.M.T. Segarcea mulțumește pe această cale lucrătorilor uzinei de reparații Craiova pentru ajutorul prețios acordat în cursului anului 1961 și în mod deosebit pentru reparațiile făcute în termen și de bună calitate.

Astfel de scrisori au fost primite de la G.A.S. Iancu Jianu, de la G.A.S. Robănești și din alte unități.

În cuvinte emoționante, ing. Lucian Butoi, ajustorul-inovator Ion Tobă, maistrul Constantin Stanciu, lăcătușul Marin Culca și alții s-au angajat, cu prilejul primirii Steagului roșu de producție, să muncească și mai bine pentru ca uzina să-și realizeze în acest an planul de producție cu 8 zile înainte de termen. De asemenea, colectivul uzinei s-a angajat să depășească în semestrul al II-lea al acestui an producția globală cu cel puțin 2 milioane lei și să introducă în fabricație încă 20 de noi repere, să reducă prețul de cost al reparării unui tractor cu încă 100 de lei.

Ritmul în care se desfășoară munca în prezent este o garanție sigură că harnicul colectiv de muncă al Uzinei de reparații din Craiova își va îndeplini și depăși planul de producție înainte de termen, conțînd și în anul 1962 printre unitățile fruntașe în întrecerea socialistă cu celelalte uzine de reparații din țară.

P. ZBÎRLEA

În raionul Gherla

Grijă deosebită recoltării și conservării furajelor

În acest an gospodăriile colective din raionul Gherla și-au sporit simțitor efectivele de animale prin cumpărări din credite și fonduri proprii. Astfel, pînă acum au fost procurate pe plan raional — 1.233 vaci și juninci din planul de 1.500 capete; 1.657 vițele din planul de 2.000 capete; 3.377 ovine, 320 scrofițe și 4.160 porci pentru îngrășat.

Printre gospodăriile colective fruntașe în procurarea de animale de producție putem aminti pe cele din Cămăraș, Diviciorii Mari, Panticeu, Suatu, Așchileul Mare, Borșa, Cătina și altele.

Este bine știut că dezvoltarea sectorului zootehnic și sporirea producției animale depind în mare măsură de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. De aceea, în prezent, una din preocupările de seamă ale unităților agricole socialiste este asigurarea unor furaje de calitate și în cantități corespunzătoare. Vrednic de urmat în această privință este exemplul gospodăriilor colective din Bonțida, Buza, Băbica, Taga, Cubleș, care pe lîngă efectuarea lucrărilor pentru obținerea unor recolte bogate de porumb-siloz, acordă toată grija asigurării unor fînuri de bună calitate și în cantități îndestulătoare. Membrii acestor gospodării au terminat în bune condiții recoltatul trifoiului pe care l-au uscat și depozitat cu grijă, și au început la timp și cositul fînețelor naturale. Recoltatul furajelor a început și în alte gospodării colective din raion, iar în unele unități a început și însilozarea trifolienelor și a ierburilor. Printre aceste unități amintim gospodăriile colective din Borșa care a însilozat 200 tone, Iclod — 200 tone, Bonțida — 150 tone, Crișeni — 150 tone, Giula — 100 tone, Aschileul Mare — 100 tone, Mintiu, Suatu și altele.

Se constată însă că în unele gospodării colective recoltarea furajelor destinate pentru fîn nu a început, iar în altele această lucrare se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător, ceea ce înseamnă că conducerea unităților respective privește recoltatul furajelor ca pe o problemă secundară.

Unitățile agricole socialiste din raionul nostru dispun anul acesta de o producție bogată de ierburi, trifoi, lucernă și alte furaje, din care o parte trebuie recoltate la timpul optim pentru fîn, iar o altă parte trebuie să fie însilozate potrivit indicațiilor date de inginerii și tehnicienii agronomi din gospodării.

Ținînd seama de faptul că în părțile noastre vremea în ultimul timp s-a menținut ploioasă, recoltatul furajelor trebuie astfel organizat încît să se execute într-un timp cît mai scurt, să se asigure o conservare și o bună depozitare a lor și să se evite pierderile sau deprecierea calității. La recoltare trebuie folosite din plin toate mijloacele și îndeosebi cositoarele cu tracțiune mecanică sau animală. Gospodăriile colective care nu dispun de asemenea mijloace, trebuie să organizeze echipe de cosași care să folosească din plin fiecare ceas bun de lucru pentru terminarea urgentă a strîngerii recoltei de furaje.

Concomitent cu recoltarea nutrețurilor pentru fîn, gospodăriile colective trebuie să dea o mare atenție și însilozării în condiții corespunzătoare a unor cantități cît mai mari de trifoi, lucernă și alte diferite ierburi.

Inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști din unitățile agricole ale raionului au datoria să îndrume și să controleze îndeaproape felul cum se fac recoltatul, uscatul și depozitatul fînurilor, precum și însilozarea în așa fel încît toate gospodăriile colective să-și asigure furaje de calitate și în cantități îndestulătoare.

LEON SOREANU
Consiliul agricol raional Gherla

La timp și fără pierderi

În multe gospodării agricole colective ca Breasta, Ișalnița și altele din raionul Craiova, recoltarea orzului a fost terminată. La scurt timp după aceasta a început recoltatul grîului.

Bunăoară, la gospodăria agricolă colectivă din Almaj, membrii consiliului de conducere, împreună cu inginerul gospodăriei, au cercetat cu atenție stadiul de coacere a grîului și au hotărît că pe unele parcele se poate începe strînsul recoltei. Astfel, într-una din zilele trecute, pe parcela de lîngă sediu, unde grîul a crescut înalt și cu bobul sănătos, au intrat în acțiune 3 combine; circa 200 de ha. de grîu unde paiul a rămas scurt sînt recoltate manual și vor fi treierate cu combina pe loc. După calculele făcute, cele 460 de ha. de grîu ale gospodăriei vor fi recoltate în mai puțin de 6 zile.

În aceeași zi, au început recoltatul grîului și gospodăriile colective din Coțofenii din Față, Ghindeni, Coșoveni și altele. În toate gospodăriile colective din raion există preocuparea ca recoltarea grîului să se facă în timp cît mai scurt și fără pierderi.

În numai trei zile

Inginerul agronom Mihai Apostol, de la gospodăria agricolă colectivă Golășei, regiunea Galați, a cercetat cu grijă permanent, în ultima săptămînă, lanurile de păioase. De curînd, el a arătat consiliului de conducere al gospodăriei că se poate trece la recoltatul orzului de toamnă. În numai trei zile, colectiviștii au recoltat toate cele 80 de ha cultivate în acest an.

Urmînd exemplul colectiviștilor din Golășei și la gospodăriile colective din comunele Cazazu, Stăncuța și Tibănesti s-a trecut la recoltatul orzului de toamnă.

3.000 kg de orz la hectar

De curînd, la gospodăria de stat Ovidiu, regiunea Dobrogea, s-a început recoltatul orzului de toamnă. În primele zile de lucru cele mai bune rezultate la recoltat au fost obținute de către combinerii Ion Scurtu și Șerban Stoian.

Folosesc și presele de balotat paie

La gospodăriile agricole de stat Barboși și „Pavel Tcacenco", regiunea Galați, mecanizatorii au terminat de recoltat suprafața cu orz cultivată anul acesta.

Concomitent cu recoltatul s-a executat și balotatul paielor. Baloturile făcute cu presele de balotat paie au fost transportate la capetele tarlalelor, începîndu-se totodată aratul miriștilor.

În cultură dublă

La gospodăria de stat Oltenița, regiunea București, îndată după recoltarea mazării de grădină, pe tarlaua respectivă s-a însămînțat porumb pentru siloz. După răsărire s-a și executat primul prășit al acestui porumb.

Inginerul Nicolaescu îmi spunea că aceasta nu e singura tarla din gospodărie pe care s-a însămînțat, în cultură dublă, porumb pentru siloz. Tot după mazăre de grădină recoltată pe alte 14 ha, la secția Chirnogi și pe 8 ha la secția Ulmeni, s-a însămînțat porumb. Pe 40 de hectare situate la secția Chirnogi, după pășunatul secarei s-a însămînțat, la sfîrșitul lunii mai, tot porumb pentru siloz — iar pe alte 40 ha iarbă de Sudan.

La secția Chirnogi, unde orzul se și recoltase pe 29 ha, mecanizatorii Dicu Dobre și Eftenie Ruse începuseră aratul miriștei. Gospodăria va însămînța pe tarlalele de pe care s-a recoltat orzul încă 136 ha cu porumb pentru siloz. In total, cu această prețioasă plantă furajeră se vor semăna în cultură dublă nu mai puțin ca 366 hectare.

Ceea ce merită subliniat în mod deosebit e faptul că la porumbul pentru siloz în cultură dublă. se execută absolut aceleași lucrări de întreținere ca și la porumbul pentru boabe. Ceva mai mult, pe tarlaua pe care se va cultiva porumbul pentru siloz la secția Chirnogi (unde pînă acum doi ani s-a cultivat orez) se vor aplica lucrări de irigare (o udare se va face chiar înainte de semănat).

Pe tarlaua ce va fi irigată, lucrătorii de la gospodăria de stat Oltenița, regiunea București, s-au angajat să obțină o producție de cel puțin 50.000 kg la hectar.

ION DRINCU

Gospodăria colectivă din Cordun, raionul Roman, are în acest an aproape 300 ha cultivate cu sfeclă de zahăr, care se prezintă foarte bine. În fotografie: inginerul agronom Florica Mihai și tehnicianul agronom Ion Cîrstea, controlînd starea de vegetație a acestei culturi

Cu planul semestrial îndeplinit înainte de termen

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, colectivul de lucrători de la Uzina de reparații din Dudești-Cioplea, oraș București, a raportat îndeplinirea planului producției globale pe semestrul I cu 11 zile înainte de termen. La data de 19 iunie, această unitate a realizat peste plan 334 de echivalenți (adică 111 tractoare sau 334 motoare). La aceeași dată au fost fabricate piese de schimb peste plan în valoare de 480.000 lei.

Fruntași în întrecerea socialistă s-au situat tovarășii: Constantin Vlad și Alexandru Petrică de la montaj motoare, Benedict Scînteie, Gheorghe Jumătate, Ioniță Anghel și Marin Ene de la șasiuri, precum și Tudor Vișan, Ștefan Dobre și Dumitru Balici de la secția de fabricație.

I. L.

De „Ziua Invățătorului"

„Care dintre noi nu s-a apropiat cu un sentiment de emoție și de duioșie de fosta lui școală, care dintre noi nu-și amintește cu drag școala și pe cei care l-au învățat carte!"

(Din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor).

Iată, și în acest sfîrșit de iunie, școlarii și școlărițele îi dăruiesc flori și îi adresează cuvinte care îi umezesc ochii: „La mulți ani, tovarășe învățător...".

În această zi nu putem să nu ne amintim de toți acei care s-au asemănat cu Domnu Trandafir, al lui Sadoveanu, cu Niculae Apostol al lui Cezar Petrescu, cu Zaharia Herdelea al lui Liviu Rebreanu. Nu se poate să nu ne amintim... Și oricît de amare sînt multe dintre aceste amintiri, ele se cer a fi însăilate aici, pentru ca învățătorii cei tineri să înțeleagă mai bine frumusețea zilelor de acum, a vremii în care și-au început și își îndeplinesc nobila misiune de învățător.

Da, sînt amare multe dintre aceste amintiri ale anilor aceia. Satul era călărit de primar, jandarm, perceptor — oamenii moșierului, deputatului, ministrului și ai „majestății sale" — care au asuprit pe țărani și le-au stors vlaga. Din cauza sărăciei, oamenii își trimiteau cu greu copiii la școală. O mărturie în această privință o oferă romanul „Învățătorii" de Șerban Nedelcu, care înfățișează în mod veridic situația din trecut a satului, școlii și învățătorului — roman din care reproducem următorul pasaj:

„— Să-mi dai și tu o bucățică de pîine, Iordane, că și eu te-ajut să-ți faci problemele la aritmetică.

— Dacă-mi faci și desenul, îți dau și pîine, îți dau și marmeladă, răspunse celălalt.

— Să-mi dai mai bine un creion și să-mi împrumuți cartea ta. Dacă mi-o împrumuți diseară, ca să învăț și eu lecția la istorie, mîine de dimineață îți aduc desenul.

— Ți-o împrumut, dar numai pentru un ceas.

— Bine...

Mircea Coman oftă privind copiii care se îndepărtară. Un zîmbet amar i se întipări în colțul buzelor și ochii i se întunecară. Vorbele copiilor îi treziră în suflet o durere adîncă. Băiatul care ceruse pîine și cartea cu împrumut era fiul lui Neagu Pîndaru, un țăran atît de sărac, încît nu avea nici pe ce să cumpere cărți fiului său. Celălalt era a lui Iulian Dorondoc, proprietarul morii cu valțuri din marginea satului".

La școală, îngrămădiți într-o singură încăpere, școlarii îndurau cu învățătorul lor frigul iernii și înăbușeala zilelor de iunie. Nimeni dintre cei care-și ziceau conducători ai țării nu acordau atenția cuvenită școlii și învățătorului. De multe ori școlile erau mai dărăpănate decît un grajd al ciocoiului; foarte mulți învățători trăiau mai rău ca un vizitiu ciocoiesc. Și el, ca să se facă învățător lăsase desculți părinții, frații și surorile, iar ca să aducă o fărîmă de lumină în mintea celora din mijlocul cărora se ridicase, avea de luptat nu numai cu sărăcia, ci și cu ostilitatea unei orînduiri interesată în a ține păturile largi ale poporului cît mai departe de lumina cărții. Dar, școlarii îi sorbeau cu nesaț spusele care înfățișau viața urgisită a poporului nostru. Vorba învățătorului, ridicată în tremur puțin cam retoric, a reușit să zugrăvească clocotul de revoltă cu care au pornit să-și facă dreptate moții lui Horia, Cloșca și Crișan, moții lui Avram Iancu, Tudor Vladimirescu în 1821, Bălcescu și prietenii săi în 1848, țăranii în 1907... Odraslele plugarilor au putut să înțeleagă și să simtă deodată toate acestea. Pe lîngă regula de trei simplă, învățătorul învăța pe școlari „să creadă în virtuțile și trăinicia neamului nostru" — cum atît de frumos și de adevărat a scris Mihail Sadoveanu despre Domnu Trandafir, învățătorul din Viișoara.

„Se găsesc în arhivă sute și mii de memorii ale învățătorilor: memorii cu privire la ravagiile analfabetismului, cu privire la grelele condiții materiale care împiedicau pe fiii de țărani să urmeze școala, cu privire la nevoile școlilor sătești, date uitării de guvernele burghezo-moșierești. Acești dascăli luminați merită sentimentele de recunoștință și căldură pe care mai fiecare om al muncii le nutrește pentru școala unde a învățat în copilărie", a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea la Congresul învățătorilor.

Acum, acolo unde au fost școli mai dărăpănate decît grajdurile ciocoiului, s-au ridicat clădiri spațioase și luminoase — case primitoare pentru copiii noștri. Numai în 1959 și 1960 s-au clădit 6.700 săli de clasă, urmînd să se construiască pînă în 1965, în total 15.000. Toți copiii în vîrstă de școală sînt încadrați la învățătură, statul nostru democrat-popular cheltuind anual miliarde de lei pentru învățămînt. Începînd din anul școlar 1960—1961, toți școlarii între clasa I și a VII-a învață pe manuale primite gratuit. Cadrele didactice, care își desfășoară activitatea cu modestie și abnegație, se bucură de o înaltă apreciere din partea partidului și guvernului. Lor li s-a încredințat înalta misiune de instruire și educare a elevilor și de ridicare a nivelului cultural al maselor muncitoare. Învățătorii și profesorii sînt chemați să sădească și să cultive în inimile tinere dragostea fierbinte față de patria socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn care întruchipează tot ce e mai bun în poporul nostru și care slujește poporul cu dragoste neclintită.

De „Ziua Învățătorului" — sărbătoare a școlii noastre noi — o dată cu florile și cuvintele de recunoștință pe care școlarii și foștii școlari le aduc învățătorilor și profesorilor, o caldă urare de sănătate și spor la muncă celor care dau copiilor noștri tot ce au mai de preț în mintea și inima lor.

RADU SANDU

Statia de radioficare se numără și ea printre mijloacele pe care conducerea gospodăriei de stat Bolosești, regiunea Oltenia și comitetul sindicatului le-au asigurat în scopul ridicării nivelului cultural al lucrătorilor din gospodărie

Brigada artistică a căminului cultural din Ada-Kaleh desfășoară o bogată activitate. Fotoreporterul nostru a surprins pe cîteva din membrele brigăzii în timpul unei repetiții

Recenzie

Pop Simion „ORE CALDE"

Portretist inteligent și sensibil, Pop Simion încearcă să realizeze o modalitate personală de reportaj, mai puțin preocupată de date documentare sau de excursii lirice. El încearcă, vorbind despre faptele oamenilor sau punîndu-i pe aceștia să le povestească, sentimentul comunicării noului, al afirmării unor valori exemplare. „Ore calde" surprinde, deci, printr-un simbol, tensiunea creatoare a epocii, efortul celor care gîndind îndrăzneț și muncind cu avînt desfășoară activitatea cea mai prielnică formării și dezvoltării conștiinței socialiste.

Din acest punct de vedere, scriitorul se adresează eroilor săi cu intenția de a le surprinde reacțiile morale, mărturisind în ce grad înalt îl preocupă manifestările noii mentalități, personalitatea sufletească a contemporanilor noștri.

Pop Simion inițiază o serie de portrete din cuprinsul cărora se detașează trăsături de caracter reprezentative.

Clemente Grămadă, Erdös Francisc, Ștefan Tripșa sau Dumitru Novitzki, nu se cunosc între ei și nici nu se aseamănă. Dar acești eroi ai reportajelor lui Pop Simion se dovedesc, dincolo de complexitatea și varietatea fiecărei individualități, apropiați prin destoinicia, tenacitatea, puterea cu care înfruntă dificultăți profesionale și ajung să-și ridice meseria la treapta cea mai de sus a demnității și frumuseții.

Grija față de calitate e, în ultimă instanță, un semn al disciplinei dar și al pregătirii. Pop Simion ne ajută să înțelegem cum în procesul muncii o astfel de atitudine reflectă un aspect mai puțin cercetat și anume ciocnirea între vechi și nou în gîndire. **Răspunsul zidarului** e lămuritor în ce privește tocmai acest aspect. Zidarul Dumitru Novitzki a trecut el însuși prin cele mai dramatice încercări. A fost cîndva un vagabond și a încercat, schimbînd meserie după meserie, să-și găsească „norocul". L-a găsit pînă la urmă la Onești, datorită regimului democrat-popular și a devenit treptat un om de nădejde. Ba, mai mult: a început să vină în ajutorul oamenilor fără căpătîi. Și-a alcătuit chiar o brigadă dintre ei și, bun pedagog, a lucrat pe multiple planuri, pentru a-i transforma. Modelați de Dumitru Novitzki după principii educative limpezi, dar suple, aceștia se dovedesc în cele din urmă capabili de fapte pilduitoare, firi înzestrate, „oameni de nădejde".

Poate că nu e nimic spectaculos în modul în care zidarul din Onești recuperează ce e bun în tovarășii săi de muncă; dar nu se poate nega efectul pozitiv al dramaticei sale biruințe asupra rămășițelor morale burgheze.

Ca și în **Răspunsul minerului** sau al **oțelarului** există în „Ore calde" multe semne ale priceperii autorului de a emoționa. Merită încurajare tendința de a lăsa faptele să-și transmită mesajul ca și obiceiul reporterului de a nota viu și concentrat, participarea eroului contemporan la consolidarea noului din realitate.

H. ZALIS

Acțiuni gospodărești

Țăranii colectiviști din satele comunei Zănești, raionul Buhuși, înfăptuiesc importante lucrări privind buna gospodărire a satelor.

În satele Zănești și Fauri, bunăoară, ei au executat văruitul pomilor de pe marginea șoselei, au curățat 14.000 metri liniari de șanț și peste 80 hectare islaz pentru pășune. În satul Traian au fost curățate și renovate cu materiale lemnoase, 7 izvoare, precum și 6 fîntîni ce se află pe tarlalele gospodăriei. Fruntași în această acțiune sînt deputații Ion Andronache, Constantin Astancăi, Grigore Adiaconița și alții.

Mobilizați de organizația U.T.M. și tinerii din această comună au participat cu mult elan la acțiunile patriotice. Numai în ultimele zile tinerii din Zănești au plantat peste 400 m.l. salcîmi gard viu în fața căminului cultural, au făcut ronduri cu flori în fața gospodăriei colective, la căminul cultural și sfatul popular.

De asemenea ei au predat pînă în prezent peste 4.000 kg fier vechi. La toate aceste acțiuni s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Eugenia Hagimă, Ion Pîrvu, Maria Tănase, Fabian Stanciu și alții.

Munca lor nu s-a oprit însă aici. Tinerii colectiviști sînt hotărîți ca pînă la sfîrșitul acestui an să aducă o contribuție și mai de preț la înfrumusețarea comunei și a gospodăriei colective.

I. AXINTE
corespondent

Crescătoarele de păsări de la Cumpăna

Cu vreo cîteva luni în urmă, într-o corespondență primită la redacție de pe meleaguri dobrogene, ni se vestea că la sfatul popular al raionului Negru Vodă, într-un cadru festiv, s-au înmînat ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne, pentru merite deosebite în muncă mai multor colectiviști și altor lucrători din agricultura raionului. Se mai arăta că, printre cei distinși cu Medalia Muncii era și Elisabeta Verdeș, crescătoare de păsări la gospodăria colectivă din Cumpăna.

Am plecat, zilele acestea, pe urmele scrisorii primite. Era pe la jumătatea lunii iunie. La gospodăria colectivă din Cumpăna, colectiviștii munceau de zor la cea de a treia prașilă a porumbului. Pregătiri intense se făceau și pentru începerea recoltării orzului și grîului.

★

Cîteva ore îți trebuie ca să vizitezi pe îndelete sectorul avicol al acestei gospodării milionare, să le vezi la treabă, printre miile de păsări, pe aceste harnice avicultoare.

— Să trecem mai întîi pe la „fabrica" de pui, mă poftește tovarășul Liviu Tătaru, inginerul zootehnician al gospodăriei.

Am primit bucuros propunerea. Aci am întîlnit-o pe Maria Dumitrașcu, o colectivistă între două vîrste. Era cu „ochii" pe incubatoarele electrice, căci aștepta ca din cele 5.000 de ouă, puse la incubat, să iasă o nouă serie de pui, care să se adauge altor 20.700 de pui scoși pînă acum în acest an.

— Să mai reglez puțin temperatura și apoi putem să stăm de vorbă. Vedeți, îmi explică Maria Dumitrașcu, în această perioadă cînd așteptăm „nașterea" puilor, temperatura în interiorul incubatoarelor trebuie să fie între 38 și 39 de grade. Dacă scap din vedere acest lucru, am putea avea mortalități. Așa că atenția trebuie să fie „mărită", mai spuse dînsa.

Priveam la colectivista Dumitrașcu și o admiram cu cîtă pricepere și siguranță reglează incubatoarele și nu m-am putut abține a o întreba:

— De cîtă vreme lucrezi la incubatoare, tovarășă Dumitrașcu?

— De vreo 10 ani. Și în acest timp cred că au fost scoși prin incubație mai bine de 100.000 pui. De aici, puii au fost dați în grijă altor crescătoare: Elisabeta Verdeș, Georgeta Matei, Florica Dragomir, Stela Pantor...

— Dacă vreți mă mai invită inginerul Tătaru, să trecem și pe la padocuri.

Iată-ne deci în „împărăția" galinaceelor. De jur-împrejur mii de păsări, albe și roșii din rasa Susex și Rhode-Island. Unele mai mici, altele mai mari. Era tocmai în vremea celui de-al treilea tain. Păsările făceau roată în jurul hrănitoarelor. Se înfruptau din plin din tainul compus din șroturi și tărîțe de cereale, făină de carne, din[illegible] furajeră etc., iar lucernă verde la discreție.

Ne-am oprit mai întîi la padocul unde lucrează Elisabeta Verdeș. Îmbrăcată în halat alb, ea ne-a primit bucuroasă.

Elisabeta Verdeș are în grijă aproape 1.300 de păsări. Peste tot curățenie și ordine deplină (pereții văruiți proaspăt, așternut curat). Crescătoarei îi place ca în padocul ei să domnească ordine și curățenie. Aceasta este o explicație în plus că în padocul ei nu se poate vorbi despre mortalitate la păsări, sau să se întîmple ca vreo gospodărie căreia colectiva din Cumpăna îi livrează pui pentru creștere să refuze primirea din anumite motive. Asemenea lucruri se pot spune și despre celelalte crescătoare de păsări de la Cumpăna. Cu toatele sînt harnice, își iubesc munca de crescătoare de păsări, și o fac cu dragoste și vrednicie. E normal ca după asemenea fapte să vină și satisfacțiile. Și crescătoarele de păsări de la Cumpăna, au destule: din sectorul avicol gospodăria obține an de an venituri de sute de mii de lei. Și aceasta, datorită miilor de păsări care sînt livrate pe piața orașelor pentru consum și multor gospodării colective pentru prăsilă.

— Pînă la 1 iunie din vînzarea puilor și a ouălor, am și realizat un venit de aproape 100.000 de lei. La sfîrșitul anului, venitul se va tripla deoarece gospodăria noastră are în plan să scoată prin incubatoare aproape 30.000 de pui, ceea ce înseamnă circa 860 de păsări la suta de hectare, mi-a mai spus inginerul Tătaru.

E o sarcină importantă pe care gospodăria colectivă din Cumpăna, de bună seamă că o va realiza. O spun realizările de pînă acum care se datoresc priceperii, interesului și hărniciei crescătoarelor de păsări de aci.

GH. BACIU

La G. A. C. din Bîrcu-Goșmani, raionul Buhuși

Îngrășarea porcilor asigură venituri mari

Colectiva din Bîrcu-Goșmani, raionul Buhuși, este o gospodărie care a devenit binecunoscută pentru hărnicia colectiviștilor și pentru rezultatele bune pe care le obțin. Aici creșterea animalelor a devenit de mult o preocupare de seamă și de acest lucru te convingi de îndată ce pătrunzi în sectorul zootehnic al gospodăriei, unde se află grajdurile vacilor de lapte, crescătoria de păsări și mai deoparte saivanele pentru turma de oi. În ultimul timp, la această unitate, creșterea porcilor s-a dezvoltat mult. De aici a izvorît și necesitatea de a se repartiza un brigadier zootehnic cu atribuțiuni care se referă în mod special la creșterea porcilor. Tovarășul Vasile Săvinoiu se străduiește să facă dovada că merită încrederea ce i s-a acordat. Anul trecut gospodăria a realizat numai din valorificarea porcilor, un venit de 145.908 lei, iar pentru anul 1962 și-a propus să obțină aproape un sfert de milion de lei. Este o sumă destul de importantă, dar colectiviștii care se ocupă de creșterea porcilor sînt hotărîți s-o depășească. În prezent ferma numără 102 porci mari din care 49 scroafe fătătoare și 2 vieri. În afară de acest efectiv, mai sînt 272 purcei în etate de 0—6 săptămîni. Potrivit prevederilor din planul de producție, crescătoria de porci de pe lîngă gospodăria colectivă din Bîrcu — Goșmani va trebui să vîndă 22.900 kg. carne de porc. Toți porcii care sînt repartizați pentru îngrășat primesc rația de furaje concentrate necesară. De curînd, întregul efectiv de porci de la îngrășătorie a fost cîntărit spre a se stabili dacă sporul mediu zilnic în greutate este corespunzător cu cantitatea de hrană care a fost consumată pe o anumită perioadă de timp. În urma acestui control s-a constatat că sporul mediu zilnic în greutate pe cap de porc pus la îngrășat este de peste 400 grame.

La crescătoria de porci a gospodăriei colective din Bîrcu — se lucrează cu pricepere și hărnicie și rezultatele bune care s-au obținut se datoresc în mare măsură faptului că îngrijitorii Gh. I. Cuptor, Vasile V. Ciobanu, Neculai C. Muraru și alții își îndeplinesc cu o sîrguință deosebită sarcinile pe care le au cu privire la întreținerea curățeniei și hrana animalelor. În hrana porcilor se folosește și zerul care rămîne după ce se face brînza din laptele oilor. Acesta în amestec cu rația respectivă de concentrate, constituie o hrană apreciată. De aceea, pe lîngă cele două stîne ale gospodăriei au fost repartizați cîte 20 purcei, fiecare avînd o greutate de peste 20 kg care sînt îngrijiți și hrăniți în așa fel încît pînă la mijlocul lunii octombrie să ajungă fiecare la greutatea de 100 kg. Pentru dezvoltarea crescătoriei de porci, se construiește o maternitate pentru 50 scroafe fătătoare, care va fi terminată mai înainte de termenul prevăzut.

În planul de perspectivă al gospodăriei colective din Bîrcu — Goșmani se prevede ca în următorii ani sectorul porcine să livreze anual pe bază de contract pînă la 700 porci grași, lucru pe deplin posibil, astfel încît gospodăria să-și sporească veniturile și să împartă colectiviștilor sume de bani mai mari pentru fiecare zi-muncă.

M. DUMITRACHE

Cu vrednicie și pricepere

In căldura puternică a prînzului fermele gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Socodor, regiunea Crișana, par pustii. Vacile sînt departe, la tabăra de vară, toate 184 ca și tineretul, aproape trei sute de capete; oile, bulucite căutînd o urmă de umbră s-au afundat în pusta toridă a Socodorului. Doar cîțiva oameni descarcă o căruță plină de saci în fața îngrășătoriei de porci. Grăsunii se odihnesc, la umbră, înlăuntru, asimilînd sutele de grame — sporul de fiecare zi.

Nu le tulburăm odihna și după ce căruța a fost descărcată, ne retragem la umbra unui pom. Era de altfel și ora prînzului căci iată, soția lui Traian Burza a venit din sat cu panerul cu mîncare.

După toate semnele Burza e cel mai vechi în sectorul porcin. O spune apoi și el dar face și o precizare.

— Am lucrat trei ani, d-apoi m-am cerut la cîmp, că nu-mi plăcea cum mergea treaba aici.

În continuare îmi povestește că fiind retribuiți prin normă fixă, unii îngrijitori hrăneau porcii la întîmplare, munceau de mîntuială, fără să pună la suflet interesele colectivei.

— Da' noi am muncit ori unde ne-o fost pus, subliniază și soția lui. N-am fost utașul (codașul) colectivei cu toate că aveam copii mici.

— Păi era mai bine cînd erau copiii mici că acuma, dacă sînt mari, a trebuit să le cumpărați casă, adăugă în glumă Victor Marișca, tot îngrijitor la porcine.

Traian Burza intervine ca să mă deslușească:

— Am cumpărat o casă pentru fata pe care am măritat-o. I-am luat și mobilă, haine, toate cele. Acum vrem să tragem lumină electrică, că musai să avem și noi un aparat de radio.

— Și cum de te-ai reîntors la porcine? caut eu să aflu transformările petrecute aici.

— Acum îi altfel, că dacă s-a venit cu sporul de greutate, n-o mai fost loc pentru leneși, răspunde zîmbind. Da' să vă spună despre asta, tovarășul Aluculesii, brigadierul nostru.

Iți dai seama după nume că Ion Aluculesii nu-i socodorean. A venit pe aici pribegind pe vremea foametei, din părțile Neamțului. Erau o casă de nouă copii, părinții bătrîni și nepuțincioși. A slugărit pe la chiaburii din Șiclău, apoi s-a căsătorit în Socodor, și a fost primul care în 1951 a făcut cerere pentru colectivă.

În anul trecut gospodăria l-a trimis la o școală de 5 luni pentru brigadieri de cîmp. A absolvit-o cu succes, dar cînd să-și ia munca în primire consiliul de conducere l-a propus să lucreze la porcine, fiindcă lucrurile în acest sector nu mai puteau merge ca înainte. I se încredința totodată și o sarcină de partid.

— Dacă ești legat de colectivă, te duci ori unde e nevoie. Am venit nu numai eu aici ci și Burza Traian, Marișca Victor, Lasc Gheorghe și au plecat cei care se rușinau să fie „purcari" și de aceea nu obțineau nici rezultate.

Acum se muncește altfel, căci fiecare este priceput și pune suflet în muncă. Mult sprijin am primit și prin venirea tovarășului inginer Trifu Sever. Cu el am făcut lotizarea, rațiile, am stabilit sporul și rația corespunzătoare echilibrînd furajele și multe altele.

— Muncind organizat și cu pricepere, îngrijitorii au obținut sporuri frumoase, s-au legat de această muncă, subliniază inginerul Trifu. La porcii între 50—70 kg s-a obținut un spor mediu de 493 g zilnic față de 350 g planificat, iar la categoria 70—100 kg un spor mediu de greutate de 683 g cu un consum de 5,5 U.N.

Ce este și mai important mi se pare faptul că s-a schimbat mult calitatea muncii în acest sector și cred că rezultatele vor fi și mai bune în anul viitor.

— Am cerut consiliului de conducere să mai facem unele amenajări la padocuri, să ne asigure furajele necesare și dacă anul acesta vom livra 213 porci îngrășați, în 1963 credem că vom îngrășa mult mai mulți, spune cu convingere Ion Aluculesii. Cît privește oamenii, fiecare muncește cu vrednicie și pricepere, iar munca ni-i cinstită și răsplătită.

Fără îndoială că s-a schimbat ceva în mentalitatea și munca colectiviștilor din Socodor și aceasta e cît se poate de îmbucurător.

LUCIAN CURSARU

File de carnet

Pentru ca gospodăria colectivă să devină tot mai bogată

Am lucrat timp de 12 ani în cadrul fostei secții agricole a sfatului popular raional Oltenița și în această perioadă am putut să văd cum se dezvoltă an de an fermele zootehnice ale fiecărei gospodării agricole colective.

Datorită sprijinului puternic acordat de stat, prin credite în condiții avantajoase și materiale de construcții, și prin folosirea mijloacelor proprii, gospodăriile colective din raionul Oltenița au realizat mari pași înainte în dezvoltarea zootehniei.

În urma măsurilor luate de partid cu privire la redistribuirea cadrelor de specialiști din agricultură, am fost bucuros să vin să lucrez în mijlocul membrilor gospodăriei colective „8 Martie" din comuna Chirnogi, pe care îi cunosc bine încă din prima zi cînd au pășit pe acest drum luminos și cărora le-am împărtășit de multe ori din experiența mea.

Acum, ca specialist, gospodăria colectivă în care lucrez îmi oferă un larg cîmp de activitate. Am o muncă concretă și frumoasă, pot să organizez producția, să aplic în practică toată experiența acumulată în acești ani.

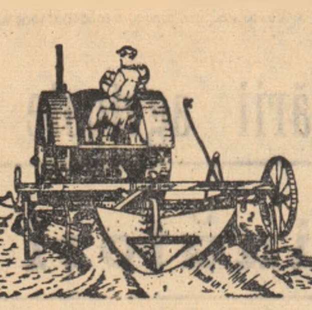
Pentru ca sectorul zootehnic să atingă indicii planificați am trecut temeinic la lucru. Împreună cu consiliul de conducere al gospodăriei colective am stabilit programul de grajd, furajarea diferențiată a vacilor de lapte pe grupe de producție, am luat măsuri pentru dezvoltarea fermelor de animale prin creșterea riguroasă a prăsilei și tineretului, ca și prin cumpărarea de taurine valoroase, am construit un incubator cameră, iar acum finisăm un complex avicol nou cu o capacitate de 5.000 de păsări adulte.

Cu sprijinul nemijlocit al consiliului de conducere am asigurat un pășunat rațional al animalelor, am asigurat baza furajeră necesară pentru hrănirea șeptelului, și în special o mare cantitate de lucernă, care își va spune cuvîntul în creșterea producțiilor animaliere.

Ca unul care am fost dornic să lucrez efectiv în producție nutresc multe alte planuri prin care să ajut la consolidarea sectorului zootehnic și încerc un puternic sentiment de bucurie că în acest an producția de lapte pe cap de vacă furajată va fi cu mult depășită, că vom livra 350 de porci îngrășați, precum și mii de păsări, zeci de mii de ouă etc.

In fața mea se deschide un larg cîmp de activitate creatoare și de aceea sînt hotărît să muncesc cu tot elanul, cu toată priceperea mea pentru a fi la înălțimea sarcinii ce ne-a fost încredințată de partid, pentru a face ca gospodăria colectivă în care lucrez să devină tot mai bogată.

CONSTANTIN MOROIANU
inginer zootehnist

Prin irigaţii – RECOLTE MARI

„Experienţa gospodăriilor agricole de stat şi a gospodăriilor colective care irigă suprafeţe însemnate de culturi de cîmp şi acordă acestei probleme toată atenţia ne arată că irigaţiile dublează şi chiar triplează recoltele".

„Numeroase gospodării agricole de stat au obţinut la culturile irigate un preţ de cost mai scăzut decît la culturile neirigate, cheltuielile suplimentare de irigare şi amortismente fiind larg compensate prin producţia suplimentară obţinută.

TOATE ACESTEA NE ARATĂ CĂ PROBLEMA IRIGAŢIEI ESTE O IMPORTANTĂ PROBLEMĂ DE STAT. REZOLVAREA EI VA AVEA O ÎNRÎURIRE DEOSEBIT DE POZITIVĂ ASUPRA DEZVOLTĂRII AGRICULTURII ŞI A ÎNTREGII ECONOMII NAŢIONALE."

(Din „Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961).

Pe păşunea colectivei

Încă din primul an de activitate, gospodăria agricolă colectivă din comuna Bucecea, raionul Botoşani, a pus un mare accent pe creşterea animalelor. Pentru aceasta, colectiviştii au luat măsuri corespunzătoare în vederea organizării unei puternice baze furajere, asigurînd, printre altele, în anul 1961 şi o suprafaţă de 45 de ha de păşune irigată. Folosind apa unui iaz din apropierea păşunei, gospodăria colectivă din Bucecea a făcut irigarea prin aspersiune.

După ce animalele gospodăriei au făcut păşunarea în tot cursul lunii mai, la începutul lui iunie s-a efectuat prima udare. S-au dat cîte 400 m.c. de apă la ha. A doua şi a treia irigare a păşunii s-a făcut la intervale de 35 de zile una de alta, administrîndu-se aceeaşi cantitate de apă la ha. În condiţii de irigare, iarba a crescut foarte repede, dînd posibilitate gospodăriei să păşuneze tineretul taurin pe această păşune pînă toamna tîrziu.

Pentru a calcula producţia de iarbă la ha, agronomul gospodăriei a lăsat pe fiecare parcelă păşunată cîte o suprafaţă de cîţiva m.p. nepăscută care a fost cosită şi cîntărită. S-a constatat că de pe păşunea irigată, gospodăria a obţinut o producţie de circa 20.000 kg la ha, faţă de numai 8.000 kg la ha cît s-a obţinut de pe păşunea neirigată.

Folosind experienţa acumulată anul trecut, colectiviştii din Bucecea au mărit în acest an suprafaţa de păşune irigată cu încă 20 de ha. Ei şi-au propus să obţină peste 20.000 de kg de iarbă la ha, asigurînd în acest fel animalelor hrană consistentă şi de bună calitate pe tot timpul păşunatului.

Cum am lucrat noi

În anul trecut, conducerea G.A.S. Pietroiu, din regiunea Bucureşti mi-a încredinţat conducerea brigăzii de irigaţie nr. 2. De la început m-am străduit împreună cu membrii brigăzii mele, să îndreptăţesc încrederea acordată şi să obţin rezultate cît mai bune în producţie.

Printre sarcinile de plan pe care le-am avut a fost şi realizarea unei producţii medii de 3.500 kg boabe la ha pe o suprafaţă de 125 ha lot de producere de sămînţă dublu-hibridă de porumb în cultură irigată. Toamna, la cules, nu mică ne-a fost bucuria cînd pe întreaga suprafaţă am izbutit să obţinem în medie, 6.350 kg boabe la ha. Am avut însă parcele unde recolta a fost şi mai bogată. Astfel, pe 2 ha cultivate cu hibrid simplu mamă Iowa 4316 am obţinut 11.260 kg boabe la ha, iar pe 18 ha cu acelaşi hibrid, în medie 8.514 kg boabe la ha.

Ţin să arăt că producţia a fost diminuată cu 30 la sută din cauza grindinilor însoţite de furtuni puternice din zilele de 16 august şi 9 septembrie. Fără aceste calamităţi producţia medie de porumb boabe la ha ar fi atins după părerea noastră 9.000 kg pe întreaga suprafaţă de 125 ha.

În timpul vegetaţiei, cultura a fost prăşită mecanic de patru ori şi manual de trei ori, asigurîndu-se o densitate de 45—50 mii plante recoltabile la ha după gradul de fertilitate a fiecărei parcele.

O suprafaţă de 65 ha a fost irigată cu 500 mc apă la ha în prima decadă a lunii aprilie. De la aceasta nu am obţinut însă diferenţa de producţie în plus, din cauza ploilor abundente căzute ultimele zece zile ale lunii aprilie şi în luna mai, care au creat condiţii asemănătoare din punct de vedere al aprovizionării solului cu apă şi pe restul suprafeţei.

În cursul vegetaţiei cultura a fost irigată astfel: pe 49 ha s-au dat 3 udări cu norma de irigaţie de 1.500 mc la ha; pe o suprafaţă de 28 ha, 2 udări cu norma de irigaţie de 950—1.200 mc la ha, iar pe 50 ha o singură udare de 800 mc apă la ha.

Producţia a fost mult influenţată de numărul udărilor date. Astfel, pe cele 49 ha s-a obţinut o producţie de 7.436 kg boabe la ha, pe cele 28 ha 6.740 kg şi pe cele 50 ha udate o singură dată, 5.925 kg boabe la ha.

Anul acesta intenţionez să obţin de pe întreaga suprafaţă repartizată brigăzii mele 10.000 kg porumb boabe la ha. Experienţa căpătată pînă acum, aplicarea unui regim de irigaţie mai bine pus la punct decît în 1961 ne vor ajuta negreşit să ne atingem ţelul propus.

ION IVAN
şeful brigăzii a II-a de irigaţie a G.A.S. Pietroiu, regiunea Bucureşti

Pentru o cît mai mare producţie de sfeclă de zahăr

Pentru a fi siguri că vom obţine o recoltă bună de sfeclă de zahăr, anul trecut în gospodăria noastră s-au cultivat 60 hectare irigate cu această preţioasă plantă tehnică, obţinînd 31.300 kg sfeclă de zahăr la ha. Din venitul total al gospodăriei de 9.596.000 lei, numai sfecla de zahăr ne-a adus un cîştig de 565.000 lei.

Anul acesta, colectiviştii noştri au hotărît să continue cultivarea sfeclei irigate pe aceeaşi suprafaţă.

Pentru a realiza o producţie de cel puţin 35.000 kg la ha, ne-am străduit să aplicăm cu grijă măsurile agrotehnice indicate pentru sfecla de zahăr cultivată în condiţii de irigare. Astfel, o dată cu arătura adîncă de vară la 30 cm, cu pluguri prevăzute cu scormonitor, pe cele 60 de ha au fost încorporate şi cîte 20 tone gunoi de grajd la ha. În primăvară, terenul a fost nivelat bine şi prelucrat cu polidiscul urmat de grapă. Însămînţatul s-a efectuat la termen optim. Distanţa între rînduri a fost asigurată la 60—70 cm, iar adîncimea de semănat la 3—4 cm. După semănat, terenul a fost tăvălugit. Buchetatul şi răritul s-au făcut la timp. Pînă în prezent, la sfecla de zahăr, s-au executat deja 3 praşile.

Întrucît în raionul nostru este lipsă de precipitaţii, noi am început lucrările de udare încă de pe acum, **din luna iunie.** Ne-am propus ca în acest an, să executăm pe tarlaua de 60 ha cel puţin 5 udări, care vor fi continuate îndeosebi în lunile iulie şi august, în faza de creştere maximă a rădăcinii.

Irigatul se execută cu apă dintr-un iezer aflat în apropierea gospodăriei noastre şi se face prin brazde şi ţigli, asigurîndu-se în medie 700—800 metri cubi la hectar, la o udare. La alimentarea brazdei cu apă, noi dăm întîi un debit mai mare, pînă cînd apa ajunge la capătul brazdei, după care micşorăm debitul. În total, la aceste lucrări folosim 8 colectivişti.

Am aflat că la multe gospodării colective din ţara noastră, ca de exemplu, G.A.C. „Puşkin" din comuna Bărcăneşti, regiunea Bucureşti, s-au realizat în medie 65.000 kg sfeclă de zahăr irigată la hectar. Astfel de producţii ne îndeamnă şi pe noi să muncim cu cît mai mult sîrg, pentru a realiza o recoltă cu mult superioară celei planificate.

Ing. VASILE NEAGU
gospodăria agricolă colectivă din Ceacu, raionul Călăraşi

Cu sprijinul S.M.T.-urilor

În afară de executarea altor lucrări, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Galaţi îi sprijină pe colectiviştii din raza de activitate a staţiunilor respective şi la irigatul culturilor. În acest an, 15 S.M.T.-uri din regiune au contractat cu gospodăriile colective deservite, irigarea unei suprafeţe de 1.361 de ha. Dintre acestea, 295 de ha sînt cultivate cu orez, iar 1.066 de ha reprezintă supraţele irigate cuprinse în grădini de legume.

În majoritatea unităţilor s-a executat pînă în prezent cîte cel puţin 3 udări. O dată cu a treia udare au fost administrate şi importante cantităţi de îngrăşăminte chimice. Aşa stau lucrurile, de pildă, la gospodăriile colective din Şiviţa şi Tuluceşti, raionul Galaţi. Aceste unităţi au sporit grădinile de legume la cîte 70 şi respectiv 62 de ha, ceea ce reprezintă o suprafaţă aproape de două ori mai mare decît cea din anul trecut.

Aplicînd în legumicultură pe lîngă irigare şi toate celelalte măsuri agrotehnice ce se impun, colectiviştii obţin produse mai multe, de mai bună calitate. Aceasta permite ca ei să-şi sporească cu mult veniturile băneşti. Colectiviştii din Şiviţa, bunăoară, s-au angajat să dobîndească în acest an un venit bănesc din legumicultură de cel puţin 2 milioane lei faţă de 1 milion realizat în 1961.

Un sprijin preţios în irigarea culturilor au primit şi primesc colectiviştii cuprinşi în raza de activitate a S.M.T.-urilor Năneşti, Jirlău, 1 Mai-Brăila, Şendreni, Tecuci şi Floreşti, care irigă între 70-380 ha.

L. ION

Deschiderea brazdelor de udare cu tractorul la cultura porumbului irigat, la Institutul de cercetări pentru cereale şi plante tehnice de la Fundulea, regiunea Bucureşti.

Plantarea de vară a cartofilor în condiţii de irigare

Timp de mai mulţi ani, la Moara Domnească şi la Domneşti (regiunea Bucureşti), s-au experimentat mai multe metode pentru a produce cartofi de sămînţă sănătoşi. Cei mai buni cartofi de sămînţă, cu cel mai scăzut preţ de cost şi cel mai mare coeficient de înmulţire s-au obţinut prin plantarea de vară. Pentru ca producerea cartofilor de sămînţă, prin metoda plantării de vară să fie economică, trebuie să cultivăm cartofii în condiţii de irigare, ca a doua cultură (după mazăre păstăi sau boabe, după spanac, salată, borceag pentru fîn sau pentru sămînţă, orz de toamnă, sau altă cultură ce se recoltează timpuriu).

Indiferent de planta după care se cultivă cartoful în vară, imediat ce aceasta se recoltează se pregăteşte terenul. În acest scop se împrăştie 300 kg. la ha superfosfat şi 200 kg. la ha. azotat de amoniu şi se ară diferenţiat la adîncimea de 18-20 cm., în aşa fel să nu se scoată bolovani, grăpîndu-se imediat. Gunoiul de grajd s-a dat la planta ce s-a cultivat în prima parte a verii. În cazul cînd irigarea se face cu ploaie artificială, pînă la plantarea cartofilor terenul se menţine curat şi afînat prin lucrări repetate cu grapa. Dacă irigarea se face pe brazdă, înainte de plantare se fac brazde şi se dă o irigare de aprovizionare de 4-500 mc. la ha.

În acest timp, cartofii de sămînţă se iarovizează. Iarovizarea lor se face după tehnica cunoscută, în camere, grajduri, magazii bine luminate, sau chiar afară în cîmp la umbra pomilor, cu grijă ca să nu crească colţii mari. Pentru aceasta cartofii se întorc la 6-7 zile şi se stropesc cu apă. În cazul cînd iarovizarea se face în cîmp, tuberculii nu se aşează direct pe pămînt, ci pe un strat de paie de 7-8 cm. grosime.

Plantarea se face în luna iulie şi anume în perioada 10-20 iulie, în partea de cîmpie a regiunilor producătoare de cartofi timpurii şi în perioada 1-10 iulie în partea de deal a acestor regiuni. Distanţa de plantare este de 70×30 cm. în cazul cînd irigarea se face pe brazdă şi de 50×40 cm. în cazul cînd irigarea se face cu ploaie artificială. Adîncimea de plantare este de 10-12 cm. Se plantează cîte un singur tubercul la cuib, de mărime mijlocie. În cazul cînd tuberculii sînt mai mari ca oul de raţă, se taie în două.

În timpul plantării trebuie avut grijă ca tuberculii să nu stea mult timp la soare, deoarece căldura prea puternică le distruge colţii. De aceea, lăzile sau coşurile în care cartofii sînt transportaţi la cîmp se ţin acoperite cu saci, prelate, rogojini sau iarbă verde.

Imediat după plantare se începe irigarea. Este bine ca ceea ce se plantează într-o zi, a doua zi să fie irigat. Apoi pînă la răsărire nu se mai face nici o lucrare. Îndată după răsărire, dacă timpul se menţine secetos se irigă din nou. În timpul perioadei de vegetaţie se fac 3-4 praşile, completate cu refacerea bilonelor în cazul udării pe brazdă. Este necesar ca după fiecare udare să se execute praşila.

La cultura de vară a cartofului, este foarte periculoasă mana din septembrie. Dacă boala începe, este foarte greu să mai fie oprită. De aceea se face tratamentul preventiv, prin stropiri cu soluţie de zeamă bordeleză, în concentraţie de 1 la sută. În total se fac 3 stropiri. Prima, în timpul îmbobocirii plantelor, a doua la 18—20 zile de la prima, şi cea de-a treia stropire după alte 3 săptămîni. La prima stropire se folosesc cca. 400 litri soluţie la ha., la a doua 600—800 litri şi la a treia 800—1000 litri la hectar.

Deoarece plantarea cartofului în cultură de vară se face pentru producerea materialului de sămînţă, o grijă deosebită se va acorda eliminării plantelor bolnave. În acest scop, în timpul vegetaţiei plantelor se trece de trei ori prin cultură şi se smulg toate tufele mici, pipernicite, cu frunzele încreţite sau cu alte semne de boală. Acestea se duc la capul locului şi după uscare se ard. Prima operaţie de eliminare a plantelor bolnave se face imediat după răsărire; a doua în timpul înfloririi şi a treia înainte de recoltare. În timpul înfloririi se elimină şi tufele cu florile de altă culoare decît aceea a soiului cultivat. Recoltarea se face toamna tîrziu, după ce plantele au fost distruse de brumă.

Dacă se procedează aşa cum s-a arătat mai înainte, aplicîndu-se corect tehnica plantării de vară a cartofului, se pot obţine recolte de 15.000—20.000 kg la ha. cartofi buni de sămînţă, sănătoşi, foarte productivi. Din asemenea cartofi de sămînţă o serie de unităţi au obţinut producţii mai mari cu 3.600 kg la ha, decît de la cartofii de sămînţă obţinuţi din cultura de primăvară.

M. BERINDEI
Şef de laborator,
Staţiunea experimentală complexă Ştefăneşti-Argeş

Recolte sporite de porumb

Condiţiile climatice şi în mod deosebit rezerva de apă acumulată în sol a fost favorabilă dezvoltării culturii porumbului pînă în decada a III-a a lunii mai. În această perioadă, porumbul a suferit din cauza lipsei de apă numai în zonele cu precipitaţii puţine din sudul cîmpiei Dunării, din regiunea Piteşti şi din regiunea Oltenia.

Cercetările efectuate anul acesta de către Institutul de cercetări pentru cereale şi plante tehnice de la Fundulea, arată că porumbul semănat la 8 aprilie a răsărit şi s-a dezvoltat bine pînă la sfîrşitul decadei a treia a lunii mai, cînd rezerva de apă din sol s-a epuizat treptat.

Temperaturile medii lunare din ce în ce mai ridicate, precipitaţiile în cantităţi din ce în ce mai mici, cît şi consumul de apă al culturii porumbului din ce în ce mai mare, au contribuit la scăderea rezervei de apă din sol în mod continuu.

DINAMICA UMIDITĂŢII SOLULUI SUB CULTURA DE PORUMB DE LA SEMĂNAT PÎNĂ ÎN DECADA A III-A A LUNII IUNIE 1962 PE CERNOZIOMUL MEDIU LEVIGAT DE LA FUNDULEA

DATA CÎND S-A RIDICAT PROBA	UMIDITATEA SOLULUI ÎN % DIN GREUTATEA SOLULUI USCAT — SUB CULTURA DE PORUMB		OBSERVAŢII
	NEIRIGAT	IRIGAT	
8-12.IV	25,0	26,2	LA SEMĂNAT
24.IV	19,5	21,9	LA RĂSĂRIT
5.V	24,4	24,8	6 FRUNZE
14.V	18,0	18,7	8 FRUNZE
23 V	18,1	18,8	9 FRUNZE
29.V	14,1	16,3 înainte de udat	55 cm. 11 FRUNZE
2.VI	14,7	22,4 după udat	
14.VI	15,6	18,2 înainte de udat	1,75 m.
18.VI	12,9	20,01 după udat	1,75 m.

Din datele prezentate în tabelul de mai sus se poate vedea că sub cultura de porumb, rezerva mare de apă existentă în perioada însămînţatului s-a epuizat în mod continuu, ajungînd la 18 iunie la 12,9 la sută, aproape de coeficientul de ofilire.

Încă de la 25 mai, umiditatea în sol a scăzut şi s-a menţinut timp îndelungat aproape de 14 la sută din greutatea solului uscat. Terenurile cultivate cu porumb şi întreţinute bine prin cultivaţii repetate cu cultivatorul şi prăşitoarea între rînduri şi manual pe rînd şi-au păstrat mai bine umiditatea pe care o pot pune şi în prezent la dispoziţia plantelor.

Pentru a-şi completa consumul de apă mereu crescînd, proporţional cu dezvoltarea masei vegetative aeriene, porumbul a epuizat treptat rezerva de apă pe care solul o înmagazinase în timpul iernii şi al primăverii.

Faţă de această situaţie, la Fundulea s-au dat pînă în prezent două udări prin aspersiune însumînd 120 mm apă şi o udare însumînd 96 mm apă pe metrul pătrat, prin brazde.

Udările au atenuat seceta şi au menţinut o umiditate ridicată în sol (18.2 la sută din greutatea solului uscat) asemănătoare cu aceea din a II-a decadă a lunii aprilie.

Această umiditate într-un sol bine îngrăşat a asigurat o dezvoltare rapidă şi viguroasă a porumbului. ÎN PREZENT, PORUMBUL IRIGAT ARE ÎNĂLŢIMEA ÎN JURUL A 1,75 M FAŢĂ DE 0,75—1,00 M ÎN CONDIŢII NEIRIGATE.

Pentru a se obţine recolte cît mai mari de porumb pe terenurile irigate, ţinîndu-se seama de situaţia actuală, este necesar să se aplice 2-3 udări a 350-450 m³/ha apă la porumbul pentru siloz şi 3-4 udări la porumbul pentru boabe.

În cea mai mare parte a zonelor din ţara noastră o udare dată porumbului în zilele care urmează, ESTE ABSOLUT NECESARĂ PENTRU REDRESAREA ŞI MĂRIREA RITMULUI DE CREŞTERE A PLANTELOR. Ţinînd seama că cercetările ştiinţifice au arătat că din faza premergătoare înspicatului, pînă în faza coacerii în lapte, porumbul consumă cea mai mare cantitate de apă, o atenţie deosebită trebuie acordată aplicării unor udări în următoarele faze critice: începutul inspicatului pînă la fecundare, formarea şi umplerea bobului, coacerea în lapte-ceară. Irigarea porumbului pentru siloz nu diferă cu nimic de irigarea porumbului pentru boabe, cu singura subliniere că ultima udare se dă în faza formării bobului.

De multe ori, udările la porumb se întîrzie pe motivul necunoaşterii momentului aplicării udării.

Din observaţiile făcute în cadrul Institutului nostru s-a constatat că o perioadă de 10-15 zile duce la acumulări cantitative şi calitative hotărîtoare pentru o nouă fază de dezvoltare. În acelaşi timp, observaţiile cu privire la evaporaţia de la suprafaţa solului acoperit cu porumb, arată că se pierd în zilele călduroase 2-5 mm apă ceea ce înseamnă că în 10-15 zile se pierd peste 20-30 mm apă.

Rezultă că, pentru cultura porumbului cu o densitate de peste 50.000 plante la ha se impun în perioadele de secetă udări dese la intervale de 12-15 zile, cu norme mai mari, 350-500 m³ de apă la ha.

Aplicînd în mod conştiincios udările şi verificînd de fiecare dată ca apa să umecteze solul pe o adîncime de cel puţin 75-100 cm (pe solurile cu pînza freatică adîncă) asigurăm condiţiile necesare pentru obţinerea unor producţii mari la unitatea de suprafaţă.

Este absolut necesar ca la irigaţia prin aspersiune în gospodăriile de stat şi gospodăriile colective, să fie instruit temeinic personalul care se ocupă cu udatul şi să se stabilească cu cea mai mare corectitudine timpii de staţionare a agregatelor pentru realizarea normei de udare dată. La irigaţia prin brazde trebuie acordată toată atenţia deschiderii unor brazde adînci de cel puţin 12-14 cm şi cu profilul cît mai larg, atunci cînd porumbul este însămînţat la 100 cm între rînduri.

Ca principiu călăuzitor se va merge pe linia umplerii cu apă a brazdelor de udare, asigurînd umectarea în acest fel a unui orizont cît mai adînc.

Pentru a asigura irigarea suprafeţelor cultivate cu porumb în timpul util se poate iriga fără întrerupere toată ziua, chiar pe timp călduros, cu condiţia să se dea norme de udat mai mari, de cel puţin 400-500 m³ la ha apă (40-50 mm la metrul pătrat). Munca udătorilor trebuie organizată în două schimburi, asigurîndu-se cel puţin 16-18 ore de lucru.

Folosind din plin în această perioadă toate posibilităţile de irigare existente, gospodăriile de stat şi colective vor putea iriga cultura de porumb de pe suprafeţele planificate, contribuind prin aceasta din plin la combaterea secetei şi la mărirea producţiei de porumb la cel puţin 8.000—10.000 kg boabe la hectar.

Ing. V. NEGOMIREANU
cercetător ştiinţific principal,
Institutul de cercetări pentru cereale şi plante tehnice

Aspect de la staţia de irigare a gospodăriei colective din Mărăşeşti, regiunea Galaţi.

În întîmpinarea Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace

La 9 iulie vor începe la Moscova lucrările Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace, la care vor participa reprezentanți din cel puțin 120 de țări. Din Anglia s-a anunțat sosirea unor reprezentanți ai minerilor din Scoția și Derbishire, partizani ai păcii din Londra, Bristol, Birmingham, Manchester și din alte regiuni industriale. Demn de remarcat este și faptul că zeci de personalități marcante ale științei și culturii din Anglia, printre care se numără lordul Bertrand Russell, scriitorii James Aldrige, Somerset Maugham, profesorii universitari E. Burhop și C. Powell, lorzii Chorley și Boyd Orr etc., au declarat că sprijină Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace care va avea loc în capitala Uniunii Sovietice. Delegații numeroase vor sosi la Moscova din Franța, Italia, Germania occidentală, Austria, Belgia, Olanda, Japonia. Din delegațiile, care vor sosi la Congresul de la Moscova, din India, Indonezia, Birmania, Ghana, Mali și din alte țări ale Asiei și Africii vor face parte numeroși oameni de stat și fruntași ai vieții publice. Bunăoară, vor participa mulți parlamentari cunoscuți ca luptători activi pentru pace, dintre care peste 200 vor sosi din țări nesocialiste. De asemenea, la Congresul de la Moscova vor sosi delegațiile țărilor socialiste ale căror popoare și guverne se pronunță în modul cel mai hotărît pentru dezarmarea generală și totală, pentru coexistență pașnică, pentru rezolvarea tuturor problemelor internaționale pe calea tratativelor.

În aceste zile continuă în numeroase țări, pe toate continentele, ținerea congreselor și conferințelor naționale ale partizanilor dezarmării generale în cadrul cărora au loc schimburi de opinii și sînt aleși delegați pentru Congresul de la Moscova. Între 23 și 24 iunie, de pildă, a avut loc la Paris Conferința Națională a partizanilor dezarmării generale din Franța, convocată din inițiativa Consiliului Național al Păcii din Franța. Trebuie arătat că această Conferință a adoptat în unanimitate o rezoluție în care salută convocarea Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace de la Moscova. De asemenea, Congresul național pentru dezarmare și pace din Grecia, ținut în ziua de 24 iunie, la care au participat deputați ai parlamentului, fruntași ai vieții publice, scriitori, activiști sindicali, muncitori, țărani, femei, tineri, a adoptat textul unui mesaj de salut adresat Congresului mondial de la Moscova, urînd acestuia succes deplin.

În întîmpinarea marelui Forum al păcii de la Moscova, a avut loc la San Jose Conferința pe țară pentru dezarmare și pace, la care au luat parte delegați ai organizațiilor muncitorești, de femei, de tineret și altor organizații democratice din Costa Rica. Conferința a adoptat hotărîrea de a sprijini Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace și a ales delegați la Congres. De asemenea, Comitetul pentru apărarea păcii din Tokio a ales delegația japoneză care va participa la Congresul mondial de la Moscova, delegație formată din 100 de persoane. La festivitatea ce a avut loc cu prilejul conducerii delegației japoneze care a plecat la Moscova, secretarul general al Comitetului pentru apărarea păcii din Tokio, Kaneko, a declarat printre altele că Congresul de la Moscova va fi un eveniment istoric. care va permite întregii omeniri să facă un nou pas important spre o lume fără războaie, spre o lume fără armamente, că el va contribui la unirea și întărirea voinței de pace și independență a popoarelor.

Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace de la Moscova va demonstra că prin eforturile unite ale popoarelor, războiul poate fi preîntîmpinat, că forțele care luptă pentru pace sînt mai puternice ca oricînd, masele populare avînd mari posibilități de a exercita o influență nemijlocită asupra rezolvării problemelor importante ale vieții internaționale.

„Consider că merită cea mai caldă aprobare dorința Comitetului internațional de pregătire a congresului de a asigura ca, în fața participanților la acest Forum mondial atît de larg, să fie expusă politica statelor asupra uneia din cele mai importante probleme ale contemporaneității — dezarmarea generală și totală", a spus printre altele N. S. Hrușciov, în răspunsul la scrisoarea lui John Bernal, președintele Comitetului internațional de pregătire a Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace. În răspunsul său, șeful guvernului sovietic a făcut cunoscut că va lua cuvîntul în fața participanților la Congresul de la Moscova, unde va face o expunere asupra politicii Uniunii Sovietice în problema dezarmării generale și totale.

Asigurarea fondului de semințe pentru recolta anului viitor

(Urmare din pag. 1-a)

Prin recunoașterea culturilor se urmărește stabilirea purității biologice a soiurilor și controlul principalelor măsuri agrotehnice aplicate pe loturile semincere.

Această acțiune se execută de inginerii agronomi special instruiți, denumiți ingineri aprobatori, al căror număr a fost stabilit pe regiuni și raioane, în funcție de volumul fondului de sămînță necesar. În acest scop a fost întocmit de către Consiliul Superior al Agriculturii, cu concursul Consiliilor agricole regionale, planul de recunoaștere pe specii, soiuri, cantități și unități, care, după definitivare, a fost transmis regiunilor spre executare.

În prezent se desfășoară pe teren lucrările pregătitoare acțiunii de recunoaștere ; inginerii aprobatori urmăresc executarea lucrărilor de purificare a culturilor de sămînță. În unele regiuni, cum sînt, de pildă. București, Dobrogea și Galați, recunoașterea culturilor a și început la anumite specii (orz de toamnă, grîu etc.).

Pentru buna desfășurare a acțiunii de recunoaștere este necesar ca inginerii aprobatori să respecte întocmai normele prevăzute în instrucțiuni, executînd lucrările de recunoaștere cît mai conștiincios, cu mult simț de răspundere și obiectivitate. Consiliile agricole regionale vor trebui să asigure un riguros control asupra activității aprobatorilor, să intervină prompt acolo unde apar defecțiuni și să urmărească realizarea cantitativă și calitativă a fondului de semințe.

În scopul unei bune depozitări a semințelor de soi ce vor rezulta la recoltare, de comun acord cu Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole, au fost luate măsuri pentru asigurarea spațiilor necesare. Astfel, în raport cu volumul semințelor de soi, au fost rezervate cele mai bune magazii care au fost curățate și dezinfectate.

ÎNTREBARE : Ce mai trebuie făcut de acum înainte în acțiunea de asigurare a semințelor de soi ?

RĂSPUNS : Întrucît în regiunile sudice recoltarea culturilor păioase și leguminoase — boabe (mazăre), a început, este necesar să se urgenteze recunoașterea culturilor în limita cantităților de semințe planificate, astfel încît această acțiune să fie încheiată în cel mai scurt timp. Avînd în vedere că în anumite zone, lipsa precipitațiilor a făcut ca unele culturi de grîu să fie pălite, diminuîndu-se astfel recolta, se recomandă să se recunoască suprafețe în plus din lanurile nepălite, pentru a se asigura integral cantitățile de semințe planificate.

Pentru asigurarea unor semințe cu germinația bună și care să se păstreze pînă la însămînțări fără riscuri de depreciere, este necesar ca recoltarea culturilor pentru sămînță să se facă la coacerea deplină, avînd grijă să se evite pierderile prin scuturare. La recoltare trebuie să se folosească mașini și saci bine curățați pentru a se evita diferitele amestecuri mecanice.

În scopul asigurării semințelor hibride de porumb cu valoare biologică ridicată va trebui să se urmărească îndeaproape loturile de hibridare, efectuîndu-se la timp și în bune condiții lucrările de întreținere, și în special castrarea.

De asemenea, trebuie de avut în vedere în mod special ca lucrările de castrare și polenizare pe loturile de producere a seminței hibride la tomate (10 X Bizon) să se execute zilnic și cu multă conștiinciozitate, cunoscînd că de acestea depinde obținerea unor producții sporite de sămînță hibridă și de bună calitate.

La trifolienele vechi vor trebui să se rezerve suprafețele necesare la coasa a doua, pentru a se asigura cantitățile de semințe planificate.

Pentru asigurarea cantităților de semințe de legume necesare, va trebui să se identifice și să se recunoască suplimentar din grădinile comerciale cele mai bune culturi, în așa fel încît să se acopere întreg necesarul de astfel de semințe. La cartofi este necesar să se organizeze din timp aprovizionarea unităților agricole cu material de sămînță care să fie preluat din toamnă, asigurîndu-se o bună depozitare a acestuia.

După recoltare, semințele de soi vor trebui să fie depozitate separat pe specii, soiuri, înmulțiri și proveniențe, pentru a se evita amestecurile. Aceste semințe vor fi depozitate în strat subțire, pentru a nu-și pierde germinația prin încingere. Semințele depozitate în unitățile agricole sau în bazele de recepție vor trebui să fie periodic controlate și lopătate pentru a nu se deprecia calitativ. Din aceste semințe se vor ridica probe de analiză care se vor trimite laboratoarelor de controlul semințelor, astfel încît, pînă la începerea însămînțărilor, întreg fondul de semințe să fie verificat sub raportul valorii culturale.

Cunoscînd că recolta anului viitor este condiționată în mare măsură de sămînța ce se va folosi la însămînțări, este necesar să se acorde acestei probleme importanța cuvenită. De modul cum se execută și se respectă măsurile amintite depinde asigurarea cantitativă și calitativă a semințelor de soi necesare însămînțărilor din toamna acestui an și primăvara anului viitor.

Noutăți agricole

U.R.S.S.

Păstrarea gogoșilor de mătase

O. Oziașvili, savantă gruzină. a propus o nouă metodă pentru păstrarea îndelungată a gogoșilor de mătase.

Ea a folosit saci din polietilenă — scuturi sui-generis. În ele, gogoșile sînt apărate bine de acțiunea aerului și prafului, de modificările de temperatură, de dăunători.

Experiențele au arătat că gogoșile păstrate mai bine de un an în saci de polietilenă au dat cu 3% mai multă mătase brută decît gogoșile păstrate după metodele obișnuite.

R. P. UNGARĂ

Metodă nouă pentru protejarea lăstarilor înrădăcinați de viță de vie

Trei cercetători unguri au elaborat o nouă metodă pentru prevenirea uscării lăstarilor de viță de vie cu rădăcină. Timp de 2 ani cercetătorii au făcut experiențe cu o soluție în care lăstarii erau scufundați înainte de plantare. Pe lăstar s-a format un strat subțire care împiedica transpirația dar permitea în același timp rădăcinilor să treacă prin el. Prin noua metodă se realizează o economie de material, iar procesul de înrădăcinare al lăstarilor este cu mult mai intens.

R. P. POLONĂ

Îngrășămînt din turbă

La o întreprindere pentru industria turbei din voevodatul Lublin (R.P.P.) s-a pus la punct producția îngrășămîntului din turbă denumit „oxigum". Noul îngrășămînt ajută rădăcinilor plantelor să fie aprovizionate cu oxigen, contribuie la sporirea producției la hectar a plantelor. El este deosebit de eficient pentru culturi ca sfecla, napul turcesc etc., ceva mai puțin eficient pentru cartofi, graminee, leguminoase și oleaginoase.

Noul îngrășămînt nu conține decît aproximativ 25 la sută compuși humici solubili în apă. Doza sa optimă pentru un ha este de 33 kg. Acțiunea sa depinde în primul rînd de cantitatea de umiditate din sol.

La o cantitate medie de precipitație este recomandabil ca îngrășămîntul să fie împrăștiat în perioada ploilor din iunie și să se efectueze de îndată prelucrarea între rînduri. Atunci cînd există multe precipitații îngrășămîntul poate fi distribuit înainte de însămînțare.

R. P. D. Coreeană

Cooperativa agricolă „Censanri"

La poalele munților Soctusan, pe șoseaua dintre Phenian—Hampho se află satul Censanri. Casele arătoase, cu etaj, înșirate de-a lungul șoselei, cele două școli medii, școala agricolă superioară, clubul, punctul sanitar — toate acestea sînt mărturii ale noului în satul Censanri.

Cum s-a ajuns aici ?

În anul 1954, un număr de 16 familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile — în total vreo 30 de ha. Cooperativa a continuat însă să crească și la numai 4 ani mai tîrziu ea s-a transformat într-o puternică gospodărie colectivă, care unea laolaltă 600 de familii țărănești și peste 1.000 ha de teren agricol. Peste 60 la sută din suprafața arabilă a fost irigată, au fost achiziționate 6 tractoare și alte mașini.

Anul trecut, ca urmare a lucrărilor de valorificare și de irigare a unor noi pămînturi, suprafața orezăriilor a crescut cu 27 la sută față de anul 1959, suprafața însămînțată cu porumb a crescut cu 251 la sută, iar producția medie la hectar a sporit cu mai mult de o tonă. S-a acordat o mare atenție și dezvoltării creșterii animalelor, pomiculturii, culturilor tehnice și altor ramuri ale agriculturii.

În cooperativa „Censanri" sînt mecanizate aproape toate muncile agricole : treieratul, decorticatul orezului, muncile la ferme etc.

An de an a crescut nivelul de trai al țăranilor. Numai anul trecut s-au construit 180 de case noi, în care s-au mutat familiile de cooperatori.

Pentru o activitate sportivă bogată, continuă

Dintre sarcinile trasate de Conferința pe țară a U.C.F.S. dezvoltarea activității sportive de mase în mediul sătesc este una dintre cele mai importante și actuale. Că organele și asociațiile sportive au trecut la traducerea în viață a acestei sarcini stau mărturie o seamă de manifestări organizate în ultimul timp în această direcție. În regiunea Argeș, bunăoară, au fost organizate în comunele Domnești și Șuici, din raionul Curtea de Argeș, interesante competiții locale la mai multe discipline sportive sub forma „Olimpiadelor".

Indiferent de denumirea sub care s-au desfășurat aceste întreceri, merită subliniat faptul că ele au atras la fiecare din cele două etape, între 500 și 800 de participanți, țărani colectiviști din cele două comune, că fiecare din aceste manifestări a făcut o bună și viguroasă propagandă pentru sport.

O altă interesantă acțiune desfășurată în regiunea Argeș, care scoate în evidență inițiativa organelor locale U.C.F.S. a fost și „Olimpiada tractoriștilor", organizată de asociația sportivă „Recolta" G.A.S. Piatra Olt la care au luat parte 91 de tineri tractoriști din gospodăriile de stat și S.M.T.-urile raionului Slatina. Organizarea în două etape distincte, în asociație și apoi în finală pe raion — care s-a disputat cum am arătat la Piatra Olt — a ținut seama de condițiile specifice de muncă, a înviorat activitatea în propriile asociații sportive și a reunit apoi în întreceri pasionante un mare număr de tineri dornici de sport.

Sîntem de acum într-un sezon care permite organizarea în cele mai bune condiții a întrecerilor sportive în aer liber, pe terenul de sport. După o săptămînă de muncă, la întreținerea culturilor sau în ateliere la reparații, la fermele de animale, la vie sau la grădină, sutele de mii de oameni ai muncii de la sate vor să aibă o zi de odihnă activă, plăcută, instructivă. La această dorință trebuie să răspundă cu operativitate și pricepere asociația sportivă. Competiții de masă simple, accesibile, atractive, pentru cuprinderea cît mai largă a oamenilor muncii și în special a tineretului, iată ce trebuie făcut în fiecare comună, în fiecare sat.

Pe lîngă jocurile echipelor de fotbal, de volei sau handbal, să se organizeze întreceri între începători, la aceste discipline sau altele, să fie invitați participanții aflați pe teren să se întreacă la aruncări, sărituri, fugă, sau la trîntă și haltere, la întreceri distractive (ca fuga cu oul în lingură, fuga în sac, fuga cu paharul cu apă etc).

Se pot organiza de asemenea, întreceri de călărie, între conductorii de atelaje, întreceri de ciclism. Întrecerea sportivă trebuie să fie îmbinată cu diferite programe artistice — cor, brigadă artistică de agitație, dansuri, recitări. Cu puțină inițiativă și fantezie consiliile asociațiilor sportive vor întocmi suficiente programe de întrecere, așa cum au făcut și asociațiile sportive din Căzănești, Țigănești, Brezoaiele, Curcani, Curtișoara și multe altele.

Nu trebuie uitat de asemenea, că ne aflăm în cea de a treia etapă a Spartachiadei de vară a tineretului, întrecere tradițională de mase a cărui succes a fost an de an tot mai mare. Buna desfășurare a acestei competiții cere mai multă preocupare și interes decît au acordat pînă în prezent unele consilii raionale U.C.F.S., și asociații sportive.

Pe alocuri unii activiști sportivi confundă întrecerile spartachiadei cu festivalul cultural-sportiv, întrecere organizată în anii precedenți.

Sîntem în anotimpul în care activitatea sportivă are la dispoziție cele mai bune condiții de organizare și desfășurare. În fiecare comună și sat, duminică de duminică, terenul de sport să fie locul de întîlnire, odihnă și recreere a colectiviștilor, mecanizatorilor și celorlalți oameni ai muncii de la sate.

Să organizăm deci cît mai multe „duminici cultural-sportive" cît mai multe concursuri sportive de masă, să facem ca fiecare asociație sportivă să aibă o activitate variată continuă, atractivă.

L. C.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația : Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon : 17.60.10 Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.